लङ्कां नाम्ना गिरेर्मूर्द्ध्नि राक्षसेन्द्रेण पालितां। निर्जित्य शक्रमानीतादृदृशुर्यां सुरस्त्रियः॥ ९४॥

ज०म० लङ्कामित्यादि। यामपुरीं नाम्ना लङ्कां सुरस्त्रियोदृदृशुः दृष्टवत्यः असंयोगाल्लिट्किदिति कित्त्वं तां यातेति वक्ष्यमाणेन सम्बन्धः गिरेः सुवेलस्य मूर्द्ध्नि स्थितां राक्षसेन्द्रेण पालितामिति दुर्गमत्वमाख्यातं शक्रं निर्जित्य सुरस्त्रियआनीतादृति च रावणस्य माहात्म्यं॥ ९४॥

भ० लङ्कामित्यादि। यां पुरीं नाम्ना लङ्कां सुरस्त्रियोदृदृशुः तां इत्ययेति पूर्व्वेण सम्बन्धः कित्ठीढीपमिति कित्त्वादगुणत्वं गिरेः सुवेलस्य मूर्द्ध्नि स्थितां आश्रयाधारसम्बन्धात् स्थितामिति लभ्यते राक्षसेन्द्रेण रावणेन पालितां रक्षितां सुरस्त्रियः कीदृश्यः शक्रमिन्द्रं निर्ज्जित्यानीताः राक्षसेन्द्रेण इत्यनुषङ्गनीयं एतेन तस्य वीर्य्यमपि ज्ञापितं॥ ९४॥

बभूव याधिशैलेन्द्रं मृदित्वेवेन्द्रगोचरं। कुपित्वा जगतां सारं सैका शङ्के कृता भुवि॥ ९५॥

ज०म० बभूवेत्यादि। अधिशैलेन्द्रं शैलेन्द्रस्य सुमेरोरुपरि सप्तम्यर्थे ऽव्ययीभावः इन्द्रगोचरमिन्द्रनिलयममरावत्याख्यं मृदित्वेव तिरस्कृत्येव बभूव इन्धिभवतिभ्यां चेति कित्त्वं जगतां सारङ्कुपित्वा निष्कुष्य सैका भुवि कृता निर्मितेत्यहं शङ्के तां यात मृदित्वाकुपित्वेति नक्त्वासेडिति कित्त्वप्रतिषेधे प्राप्ते मृडमृदेत्यादिना कित्त्वं॥ ९५॥